

[Rager.]

og jeg ved ikke, paa hvilken Maade vi skulde have givet det til Kende, uid over de Udtalelser, der er faldet.

Jeg skal derefter vende mig til det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft. Jeg mente, det var rigtigt i Gaar at gøre opmærksom paa, at naar man sammenligner Regeringsforslagets Udgifter paa i Opbygningsperioden 45 Mill. Kr. om Aaret og de Konservatives Forslag paa 60 Mill. Kr. i 5 Aar, saa maatte man betone, at de to Beløb var regnet ud paa fuldkommen forskelligt Grundlag. Dertil siger det ærede Medlem, at det har man ikke paa nogen Maade lagt Skjul paa. Det har jeg heller aldrig sagt. Jeg har derimod fundet det rigtigt at fremhæve Forholdet, fordi jeg mange Steder har set de to Tal, de 45 og de 60 Mill. Kr., stillet op, som om de var ganske synonyme, og det er de jo ikke. Hvis man regner de Konservatives Udgifter ud paa samme Grundlag som Regeringspartiernes, saa bliver Tallene 45 og 75 Mill. Kr. Hvad en Ting koster, afhænger ikke af, hvordan man laver sin Finansieringsplan, det er noget helt andet. En Ting koster det samme, hvad enten jeg laaner Pengene, eller jeg har dem i Lommen, eller jeg skaffer dem paa anden Maade. Derfor maa vi være klar over, at det konservative Forslag koster 30 Mill. Kr. mere aarligt i de første 5 Aar. Men jeg forstaar, at i og for sig er der Enighed om denne Realitet imellem det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft og mig, og jeg glæder mig derfor over, at jeg har bidraget til, at denne Sag nu ligger fuldkommen klar.

Det ærede Medlem gik ind paa de Udtalelser, jeg havde fremsat med Hensyn til Mandskabets Uddannelsestid, og sagde, at Uddannelsestidens Længde ogsaa afhang af Antallet af Befalingsmænd, der stod til Disposition. Jeg havde sammenlignet med Sverige, og det ærede Medlem henviste til, at vi havde faaet Oplysninger i Udvalget, og det har vi jo ogsaa faaet, ogsaa om Befalingsmændene. Men saa beder jeg det ærede Medlem forsøge at gennemgaa, hvor mange Befalingsmænd vi i Udvalget har faaet at vide der hører til et Fodfolksregiment i Sverige, og hvor mange der er stillet til Disposition i Henhold til Lovforslagets § 24; og saa tror jeg, det ærede Medlem vil komme til, i hvert Fald er jeg kommet til, at der gennemsnitlig pr. Regiment er 40 Officerer her, og at der er 40 i Sverige. Af Grader: Oberst, Oberstløjtnant, Major, Kaptajn eller Ritmester og Løjtnant, og herhjemme: Oberst, Oberstløjtnant, Kaptajn,

Kaptajn, løjtnant og Premierløjtnant — jeg regner ikke Forstærkningsfolkene med.

Og hvis vi gaar til Underofficererne, er der herhjemme 60; her tager jeg Officianterne med, idet jeg gaar ud fra, at der i Sverige ikke anvendes Officianter, det fremgaar ikke af Opgørelsen, men de har Underofficerer. Af disse Underofficerer har de 33; hvis jeg herhjemme tager vore Officianter: Korpsofficianter, Stabsofficianter, Overofficianter og Officianter samt tjenstgørende Oversergenter og Sergenter, faar jeg, at der ved hvert Regiment herhjemme er 60 Mand — medens der er 33 i Sverige! Saa har det ærede Medlem leveret et Argument for, at vi burde have kortere Uddannelsestid herhjemme end i Sverige, naar vi har flere Befalingsmænd her. Det Argument er selvfølgelig interessant mellem forskellige andre Argumenter mellem Aar og Dag.

Der er nu en vis Dualisme i Det konservative Folkepartis Fremstilling af, hvad det egentlig er de er kommet med i Udvalget. Det ene Øjeblik siger de: Vi kom med et Forhandlingstilbud, vi havde strakt os saa langt ned, som vi overhovedet kunde forsvare, vi mødte med dette som en udstrakt Haand. Men i næste Øjeblik viser det sig, at i det Forhandlingstilbud laa der akkurat det, som den kommanderende General siger det er muligt overhovedet at faa opbygget i de 5 Aar, hvor Forhandlingstilbudet gælder. Jeg synes, det er at prøve paa paa een Gang at blæse og have Mel i Munden. For hvis man har den Overbevisning, at man inden for de 5 Aar ikke kan bygge mere op end det, man har foreslaaet, kan jeg ikke se, der ligger noget som helst Forhandlingstilbud i det. Man kommer og siger: Værsgo, det er det, vi kan tænke os — og fra den kommanderende General har man en Udtalelse om, at det er nøjagtigt, hvad man kan naa at faa stillet paa Benene netop til det Tidspunkt. Der er en vis Dualisme der; hvilken Forklaring man vil fastholde i det lange Løb, bliver det interessant at se.

Men jeg vil gerne til det konservative Ændringsforslag og de Udtalelser, der nu er faldet om det, slaa dette fast, at man har faaet ganske klart udtalt, at det er kun fra konservativ Side tænkt som en Begyndelse, det er det, man kan opnaa at faa bygget op i Løbet af de første 5 Aar, og dernæst skal man gaa videre. De 30 Mill. Kr. mere i Forsvarsudgifter er kun en Begyndelse, man vil bygge videre, og det vil altsaa yderligere betyde Millionbeløb, som der vil blive Tale om, hvis man skal følge den konservative Politik.

Saa siger det ærede Medlem Hr. Ole